

Міжнародна молодіжна зустріч Мюнхен-Київ-Переяслав-Хмельницький

Міжнародна молодіжна зустріч з самаритянською молоддю з міста Мюнхен з успіхом пройшла на минулому тижні. Гості, які приїхали до Києва, мали на меті глибше ознайомитись з тематикою вивозу на примусову працю українців до міста Мюнхен, відвідати вдома похилих «остарбайтерів», якими опікується Київська Спілка Самаритян <http://www.ssu.kiev.ua/>.

Старшокласники київської школи №214, які брали участь в цій програмі, підготували виступи по біографіях родин своїх вчителів, яких торкнулась підневільна праця під час Другої світової війни. Один з днів німецька та українська молодь провели у Переяслав-Хмельницькому, де разом посадили дерева у саду пам'яті біля школи №1. Акція, що стартувала у місті з ініціативи Переяслав-Хмельницького відділення нашої організації, проходить під гаслом «Цей сад – свідок подій Другої світової війни. Посади дерево – вклонися пам'яті жертв нацизму!».

Вдячні за щирий прийом і сільській школі у Дівичках Переяслав-Хмельницького району. Незважаючи на осінні канікули, школярі та педагоги прийшли привітати німецьку групу, організували знайомство з українською кухнею свого регіону і вразили всіх своїми знаннями німецької та англійської мов! У школі ми зустрілись з трьома підопічними фонду – Марією Фенько, Іваном Андріяшем та Яковом Ломакою. Розмова з колишнім в'язнем концтаборів Аушвіц та Маутхаузен Я.Ломакою, який досі носить на руці «сувенір» - витатуваний табірний номер, глибоко вразила молоде покоління. Зустріч з жителем Дівичок 88-річним Данилом Михайловичем Ярошем пройшла у нього вдома на сільському подвір'ї. Для німецької молоді це було перше знайомство з життям колишніх примусових працівників на селі: «Такого вже в Німеччині практично не зустрінеш – маленька одноповерхова, але доглянута, хатка, кури в цяточку бігають по двору, сім'я все вирощує самостійно, купують тільки цукор та солодоші.»

Весело і водночас з деяким сумом пройшла наша зустріч з дітьми, народженими під час війни у Німеччині – активістами проекту Київського осередку «Стимул заради життя». Чудовий виступ хору, яскраві національні костюми, дружня відкрита атмосфера сприяли спілкуванню, подекуди і без допомоги перекладачів. Та все одно важко було розповідати про голодне дитинство, напівсирітське життя без батька, вимушене мовчання. Надія Іванівна Чумаковська, народжена у 1944 році під Мюнхеном, виконала батькове передсмертне прохання – передати вітання та подяку німецькій сім'ї, яка допомогла тоді вижити з маленькою дитиною.

Свої враження німецька молодь щовечора виставляла в інтернет-щоденнику подорожі [h
tp://www.jff.de/asb_ukraine](http://www.jff.de/asb_ukraine)

Відзняті під час поїздки кінокадри, уривки інтерв'ю з старшим та молодшим поколінням будуть покладені в основу фільму, який вийде навесні наступного року на місцевому телебаченні Мюнхена.

{gallery}News/zystri4munhenperhmeIn{/gallery}